

SEKS BALLONER TIL DANSK TEATER

SIG NÆRMER TIDEN, hvor havemøblerne sættes ind, teatret trækker indenfor, og uret stilles tilbage. Tilbage til provinstid.

Der er Københavns Internationale Teater, og så er der Københavns Teater. De to ting har lige så lidt med hinanden at gøre, som sommer har med vinter.

Anderledes sagt: Internationalt er noget, teatret kan være om sommeren. I år har Københavns Internationale Teater haft gang i hele to festivaler, Metropolis og Nycirkus festival, mens der ude i landet er sørget for ny ilt til det hjemlige farvand med Waves Festival i Vordingborg og nu – med reduceret horisont – Aarhus Festuge. Om vinteren gør teatret derimod ligesom ballonmanden på forsiden af sæsonoversigten 'Ta' i Teatret': ifører sig et åndeligt kondom som garanti for en gnidningsløs, fremmedfri teaterzone.

Tag bare et vue over sæsonen frem til årsskiftet. For at blive inviteret indenfor på dansk territorium skal man som dramatiker f.eks. helst være over firs og stendød (nu skal Rikke Hvilshøj ikke begynde at få gode ideer). Bortset fra McMolière, Strindberg & Co., som til gengæld er mødt usædvanligt talstærkt op i denne sæson, har kun ganske få uden for klassikerteamet fået foden indenfor. Bortset fra en enkelt smutter på de store scener – Alan Bennetts 'The History Boys' på Aarhus Teater, som dog også virker stendød – skal man ud på de små scener for at opstøve en håndfuld nulevende, udenlandske dramatikere så som Sergi Belbel på Plan B og Torsten Buchsteiner på Husets Teater.

Kvinder er i øvrigt forment adgang, lige bortset fra Rona Munro, der har sneget sig ind på Svalegangen. Så lad os da alle slå røven i sædet og skråle: 'Du danske mand af al din magt ...'

DOG ER DER ingen grænser, hvis der er musik til. Musicals *from over there* rykker rask ind, om det så er 'Jesus Christ Superstar' på Folketeatret.dk, 'Chicago' på Det Ny Teater eller 'Hedwig and the Angry Inch' på Nørrebro Teater.

Når det gælder instruktører udefra, har den lille gruppe Eklektisk Teater ligefrem fået kontakt med en, der kommer helt fra Amerika (Daniel Safer). Ellers er

blot et par enkelte skandinaver sluppet over grænsen, norske Hans Henriksen på Aalborg Teater, og fra svensk teater kommer Farnaz Arbabi på Camp X.

Hvad ægte *live* fremmede på scenen angår, er der langt imellem. Men Camp X (tidl. Aveny-T og Rialto), der har status som den internationale profil inden for Københavns Teater og arbejder på at »udvikle den nye Verdensborger«, kan byde på noget så eksotisk som et udenlandsk gæstespil. Den slags er det ellers næsten kun et danseforetagende som Baltoppen i Ballerup, der er tosset nok til at binde an med – og her taler jeg ikke om landets mange kulturhuse, hvor der er gang i butikken med diverse MacShows fra det store udland.

Sigende nok hedder Camp X gæstespillet med Forced Entertainment, som vitterlig er noget af det mest spændende, engelsk teater kan præstere, 'Verden i billeder'. Så får vi da set, hvad der foregår derude. I verden. Oveni kommer Vivienne McKee fra London Toast Theatre, vores *token foreigner*, også til undsætning med 'Verden rundt på 80 minutter'.

DET HOLDER ikke med et teaterdanmark som en åndelig provins. Det ville jo være rablende absurd, hvis man kun kunne se film eller høre rockmusik, der var indspillet i en dansk version. Eller hvis man kun kunne se danske kunstnere på museerne. Nok er der klare begrænsninger for teatrets frie globale flow, dels sproget, dels at det koster kassen at flytte rundt på. Men alligevel, vi skriver 2007, og Det Kgl. Teater holder sig på hjemmebanemåtten. Der varmes op til næste sæson, hvor noget så skelsættende som et nyt skuespilhus her i det 21. århundrede lukker dørene op – til en skandinavisk horisont med et par nordmænd og svenskere på dramatiker- og instruktørsiden. Jeg vil ikke vove mig ud i, hvor mange balloner, det kan indkassere.

Lidt groft var det måske til start at slå ned på Københavns Teater som modsætning til det internationale. Men her ved sæsonstart er

MONNA
DITHMER

det især der, forventninger og krav retter sig hen. De nye chefer og det nye fællesskab skal stå deres prøve. De dumper nu ikke i faget 'Den store omverden', for der har været ultrakort tid til at få en sæson op at stå, og det lysner forude. Nørrebro Teater har indledt et samarbejde med Stockholms Stadsteater, folketeatret.dk har ansat tidl. generalsekretær for H.C. Andersen-jubilæet Lars Seeberg som international gæstespilskonsulent, og Camp X har på deres grænsesprængende forårsprogram bl.a. 'Call Cutta', der helt bogstaveligt går ud på at få tilskuerne til at gå ud og ringe til Calcutta (det tyske topnavn Rimini Protokoll borger for kvaliteten).

Lad det være fremtidssignalet: Dansk teater skal ringe udlandet op. Det kunne jo være, de fik en i røret, som råbte »Dan-skjävlar«!

monna.dithmer@pol.dk

